یادداشت روز

مردم؛ حلقه مفقوده سرمایه‌گذاری برای تولید

سال ۱۴۰۳ که توسط رهبر فرزانه انقلاب به سال «جهش تولید با مشارکت مردمی» نامگذاری شد، امید بود بخش زیادی از خلأ تولید کشور با مشارکت مردم برطرف شود و در پایان سال، با ارائه آمار خیره‌کننده در تولیدی که مردم یک پای جدی آن بودند شـــرایط تولید کشور آنچنان رونق پیدا کند که امروز با کمترین تعطیلی کارخانه‌ها و مراکز تولیدی مواجه بوده و شاهد یک اقتصاد «مردم پایه» که تکانه‌های بازار نتواند آن را دچار تزلزل کند، باشیم. اما افسوس که نه‌تنها از جهشی در این زمینه برخوردار نبودیم، بلکه شاهد کم‌تحرکی در حوزه اقتصاد و تولید بودیم و بزرگ‌ترین دلیل این ضعف، به باور نداشـــتن یا حداقل، بی‌توجهی به نقشـــی بود که رهبر انقلاب برای مردم در حوزه تولید و شکوفایی اقتصاد کشور قائل بودند. نامگذاری امسال به «سرمایه‌گذاری برای تولید» را باید در ادامه شعار سال گذشته و همان نقشی دانست که رهبر حکیم انقلاب برای مردم در جهش تولید برای ســـال ۱۴۰۳ در نظر داشتند. چراکه در هر اقتصادی، مردم عنصر اصلی سرمایه‌گذاری در تولید برای رونق اقتصادی محسوب می‌شوند.رهبر حکیم انقلاب در رابطه با شعار امسال فرمودند: «در سال گذشته ما شعار «جهش تولید با مشارکت مردم» را مطرح کردیم که این برای کشور لازم بود، بلکه به یک معنا حیاتی بود. حوادث گوناگون سال ۱۴۰۳ مانع از آن شد که این شعار به تمام معنا تحقّق پیدا بکند. البتّه تلاش‌های خوبی انجام گرفت؛ هم دولت، هم مردم، بخش خصوصی، سرمایه‌گذاران، کارآفرینندگان، اینها توانستند کارهای خوبی را انجام بدهند لکن آنچه اتّفاق افتاد با آنچه مورد انتظار بود فاصله داشت... یکی از مسائل مهمّ اقتصاد در کشور سرمایه‌گذاری‌های تولیدی است. تولید آن وقتی جهش پیدا می‌کند که سرمایه‌گذاری انجام بگیرد. البتّه سرمایه‌گذاری عمدتاً از سوی مردم باید انجام بگیرد - و دولت شیوه‌های مختلفـــش را برنامه‌ریزی کند - لکن در آنجایی که مردم یا انگیزه‌ای ندارند یا توانایی سرمایه‌گذاری ندارند، دولت هم می‌تواند در این میدان وارد بشود؛ نه به عنوان رقابت با مردم، بلکه به عنوان جایگزین مردم؛... بنابراین شعار امسال «سرمایه‌گذاری برای تولید» است که این ان‌شاءالله مایه گشایشی برای معیشت مردم خواهد شد و برنامه‌ریزی دولت با مشارکت مردم، در کنار یکدیگر ان‌شاءالله مشکل را برطرف خواهد کرد.»

ســـؤال این اســـت که صرف‌نظر از حوادث تلخ سال گذشته که شهادت رئیس‌جمهور خستگی‌ناپذیر و پرتلاشمان حضرت آیت‌الله رئیسی عزیز در همان ابتدای سال ۱۴۰۳ که موجب خلأ در بسیاری از برنامه‌ریزی‌ها و هماهنگی‌ها برای تحقق شعار «جهش تولید» شد و یا حوادث ناگوار دیگری همچون تحولات منطقه و شهادت فرماندهان ارشد سپاه و جبهه مقاومت در لبنان و سوریه، آیا عوامل دیگری وجود داشـــت که موجب عدم تحقق شعار «جهش تولید با مشارکت مردمی» شده باشـــد؟ اگر ریشه‌ای‌تر به موضوع نگریسته شود قطعا به عامل دیگری برمی‌خوریم که پیش‌تر رهبر حکیم انقلاب بارها به آن تاکید داشته و در تبیین شعار امسال نیز بار دیگر توجه همه را به آن جلب کردند و آن «حضور مردم برای حل مشکل تولید و سرمایه‌گذاری در حوزه اقتصاد» است.

۱- آنچه امروز در حوزه اقتصاد شاهد آن هستیم محصول بی‌توجهی‌هایی است که چند دهه است نسبت به یک اصل مهم قانون اساسی یعنی اصل ۴۴ صورت گرفته اســـت. اصل ۴۴ قانون اساسی نظام اقتصادی جمهوری اسلامی ایران را بر پایه ســـه بخش دولتی، تعاونـــی و خصوصی با برنامه‌ریزی منظم و صحیح استوار کرده است. هرچند در نسبت سهم هر کدام از این بخش‌ها در اصل ۴۴، سهم دولتی بسیار پررنگ و سهم بخش تعاونی‌ها و خصوصی کمرنگ دیده شده بود اما بعدها با تعیین سیاست‌های اصل ۴۴ که توسط رهبر معظم انقلاب ابلاغ شد تا حدودی تلاش گردید این ضعف برطرف شده و به تعاونی‌ها و بخش خصوصی اهمیت بیشتری داده شود. یکی از مهم‌ترین موانع تحقق شعار سال ۱۴۰۳، تصدی‌گری دولت در بخش‌های اقتصادی و عدم واگذاری واقعی به بخش خصوصی است. با وجود تأکید اصل ۴۴ قانون اساسی بر خصوصی‌سازی، هنوز بخش زیادی از فعالیت‌های اقتصادی و صنایع کلیدی در اختیار دولت و نهادهای شبه‌دولتی قرار دارد که فضای رقابت را محدود و بهره‌وری اقتصادی را کاهش داده است. این امر بارها مورد انتقاد رهبر انقلاب قرار گرفته است.

۲- بدون شـــک تعاونی‌های مورد تاکید در اصل ۴۴ قانون اساسی یکی از الگوهای مطلوب رشد تولید با مشارکت مردم هستند. چراکه با ایجاد هماهنگی در فرآیندهای تولید و توزیع، تعاونی‌ها می‌توانند به بهره‌وری بیشتر در استفاده از منابع و کاهش هزینه‌ها کمک کنند. رهبر معظم انقلاب معتقدند تعاونی‌ها پدیده بســـیار مطلوبی برای اقتصاد ایران هستند؛ سرمایه‌های خُرد را جمع می‌کنند، تک‌تکِ افراد را توانمند می‌کنند، اشـــتغال فراوان ایجاد می‌کنند و اگر بشـــود این تعاونی‌ها را شبکه‌سازی کرد و در یک شبکه‌ای جمع کرد، یک مجموعه‌های عظیمـــی به‌وجود می‌آید. آنچه امروز به عنوان حلقه مفقوده در بخش تعاونی دیده می‌شود ضعف در قدرت شبکه‌سازی آنها برای تولید بیشتر و هدفمند و سرمایه‌گذاری در این بخش به عنوان عنصر اصلی کمک‌کننده به اقتصاد کشور است. جالب این است که بدانیم ایران جزو ۵ کشور نخست (ایران، آمریکا، کانادا، استرالیا و بریتانیا) در ایجاد تعاونی‌ها و استفاده آنها در اقتصاد کشور است. جمهوری اسلامی ایران با ۱۹۸ هزار تعاونی مقام نخست و آمریکا با حدود ۴۰ هزار تعاونی در مقام دوم قرار دارند ولی سهم بخش تعاونی در اشتغال کشور ما حدود ۹ درصد است و این در حالی است که سهم اشتغال کل دنیا با تعاونی‌ها بیش از ۱۰ درصد اســـت. این ملاحظه را هم باید در نظر داشته باشیم که اقتصاد دنیا با بخش خصوصی اداره می‌شود و تعاونی‌ها در این کشورها که اقتصاد آزاد دارند، کمک‌کننده اقتصاد بخش خصوصی هستند.

۳- بسیار دردآور است که بگوییم از این تعداد تعاونی ثبت شده در کشور ۴۳ درصد آنها غیرفعال و راکد هستند. این آمار حاکی از آن است که مزیت‌های اقتصادی و اجتماعی تعاونی‌ها به‌درستی شناخته نشده و روند توسعه آنها با برخی چالش‌ها مواجه است. مشکلات و آسیب‌های بخش تعاونی اعم از مسائل حقوقی و قضائی، مسائل روابط انسانی، بودجه، کمرنگ شدن روح تعاون و حضور افراد غیر تعاونگر در لوای تعاونی، همگی برخاســـته از دو محور کلی شامل مسائل قانونی و باورهای ذهنی نامولد درباره تعاونی‌ها اســـت که تاکنون نتوانسته به اقتصاد کشور شتاب دهد. آنچه مسلم است این است که صِرف تغییر نام یک وزارتخانه به وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی» نمی‌تواند دلیلی بر اهمیت دادن به بخش تعاونی‌ها به عنوان رکن شتاب‌دهنده اقتصاد و بخش تولیدی کشور باشد. کما اینکه تاکنون چنین نبوده است.

۴- به این اعتراف وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی در خطبه‌های نماز جمعه توجه کنید. «احمد میدری» با بیان اینکه ســـهم تعاونی‌ها در اقتصاد باید ۲۵ درصد باشد، گفت: تعاونی‌ها اکنون فقط ۵ درصد در اقتصاد کشور سهم دارند. این یعنی تقریبا سرمایه‌گذاری در بخش تعاونی‌ها برای رونق اقتصادی و تولید کشور نزدیک به صفر است و اگر هم اتفاقی افتاده در همین یکی دو سال اخیر ۱۴۰۱ و ۱۴۰۲ که شـــهید رئیسی همه همت خود را به خرج داد تا کارخانه‌های تعطیل و نیمه‌تعطیل را به چرخه تولید کشور بازگرداند و نقش مردم در اقتصاد را پررنگ‌تر کند، بوده است. برخی آمارهای منتشر شده حکایت از واقعیت در این دو ســـال دارد. از ابتدای سال ۱۴۰۱ تا ۱۴۰۲، میزان صادرات بخش تعاون از مرز یک‌میلیارد و ۷۰۰ میلیون دلار گذشته است. این میزان، رشد ۲۹ درصدی شرکت‌های تعاونی را نشان می‌دهد. بر اساس اعلام سامانه گمرک، میزان صادرات غیرنفتی تعاونی‌ها در سال ۱۴۰۱، رشدی بالغ بر ۲۰ درصد نسبت به سال ۱۴۰۰ بوده اســـت. در دولت سیزدهم تقریباً معادل ۶ هزار و ۶۰۰ تعاونی تشکیل شد که با این حساب تا پایان سال ۱۴۰۲، ۱۰۴ هزار تعاونی در کشور فعال بودند. از همین‌رو، این تعاونی‌ها توانسته‌اند با سرمایه‌گذاری ۳۳۱ میلیارد تومانی برای بیشتر از ۲ میلیون نفر فرصت شغلی ایجاد کنند.

۵- با توجه به اینکه انواعی از سرمایه‌گذاری‌ها اعم از خصوصی، تعاونی و دولتی در ایران وجود دارد که در راستای رشد اقتصادی انجام می‌شود، یکی از مهم‌ترین دغدغه‌های کشورمان، بیکاری‌های آشکار و پنهان موجود در کشور است. از مهم‌ترین دلیل‌های این امر، رشد هندسی جمعیت و عدم هماهنگی بخش مولد و اشتغال‌زا با نیازهای جامعه در پرورش نیروی ماهر است. انواع تعاونی‌ها از تولیدی تا خدماتی در این شرایط می‌توانند به اقتصاد کشورها کمک بزرگی کنند. چراکه تعاونی‌ها با افزایش اشتغال، می‌توانند تولید و رشد اقتصادی را با کمک تسهیلات و جمع‌آوری سرمایه شتاب دهند و در این زمینه به جذب سرمایه‌های راکد و سرگردان برای استفاده از طرح‌های عمرانی و اقتصادی اقدام کنند و باعث ایجاد اشتغال در جامعه و بالا رفتن سطح تولید داخلی و افزایش درآمد ملی شود. بنابراین، به عنوان یک راه‌حل مناسب برای برون‌رفت از مشکل سرمایه‌گذاری در بخش تولید که از نگرانی‌های جدی مقام معظم رهبری در اقتصاد کشور است و بیش از یک دهه است که شعار سال مستقیما به موضوع اقتصاد اختصاص یافته، سرمایه‌گذاری مردم در اقتصاد و تولید کمک کند.

۶- مسئولان کشور همان‌گونه که رهبر حکیم و فرزانه انقلاب بر این باورند که «حضور مردم در همه مسائل، حل‌کننده مشکلات است و حضور مردم هیچ جایگزین دیگری ندارد»، به این باور برسند که مشکلات کشور با دست پرتوان مردم قابل حل اســـت، یقینا مشـــکلات یکی پس از دیگری حل خواهد شد. تولید با سرمایه‌گذاری انجام می‌شود و سرمایه‌گذاری صورت نمی‌گیرد مگر با اطمینان‌بخشی حاکمیت به مردم در سرمایه‌گذاری‌هایی که انجام می‌شود. امروز کشور نه مشکل قوانین برای سرمایه‌گذاری دارد و نه کمبود سرمایه. اگر آمارهای منتشر شده در تعداد تعاونی‌های فعال در کشور را بپذیریم که در حال حاضر بیش از ۱۰۴ هزار تعاونی در بخش‌های مختلف تولیدی و خدماتی فعال هستند و اراده‌ای برای شبکه‌سازی این تعاونی‌ها در برنامه‌ریزی‌های دولت در سال جدید وجود داشته باشد، حتما شعار سال یعنی «سرمایه‌گذاری برای تولید» و به تبع آن «جهش تولید» دست‌یافتنی خواهد بود.

حسن رشوند

گزارش خبری تحلیلی کیهان

حمایت غربگرایان از قاتل شهید سلیمانی در پوشش حمله به کیهان

سرویس سیاسی-

انتشار مطلبی در ستون طنز گفت‌وشنود کیهان درباره انتقام و قصاص ترامپ و عدم فراموشکاری ایران در رابطه با جنایت ترور شهید سلیمانی، با بازتابی گسترده همراه شد، در این میان طیف غربگرای داخلی در موضعی عجیب کیهان را هدف حملات خـــود قرار داده است. حمله‌ای که بیشتر از کیهان، هموارسازی مسیر مذاکره ذلیلانه و باج‌دهی به آمریکا را در نظر دارد.

«(ترامپ) غلط زیادی کرده! همین روزهاســـت که به انتقام خون شـــهید سلیمانی چندتا گلوله توی کله پوکش شـــلیک بشـــه و «ریق لعنت» رو سر بکشه!» انتشار این جمله در ستون طنز گفت‌وشنود اولین شماره روزنامه کیهان در سال جدید (شـــنبه ۱۶ فروردین) به ســـرعت بازتابی گسترده در سطح کشور و همچنین در سطح رسانه‌های بین‌المللی داشت.

این مطلب که جدای از اصول فقهی و اسلامی درباره حتمی بودن انتقام از مجرمین، بر پایه وعده و موضع صریح رهبر معظـــم انقلاب دربـــاره قصاص جنایت ترور شـــهید ســـلیمانی اتخاذ شده به سرعت با حمله طیف غربگرای داخلی کـــه در طی دهه‌های متمادی پس از انقلاب اســـلامی همیشـــه در نـــوع تعامل با آمریـــکا مفتضح بوده و کشور را با خسارات متعدد مواجه کرد، روبه‌رو شد.

قاتل سلیمانی و آمر به قتل سلیمانی باید انتقامشان را پس بدهند

رهبـــر معظم انقـــلاب در ۲۶ آذر ۱۳۹۹ در بیانـــات خـــود در ارتباط با جنایت ترور قهرمان ملی ایران شهید ســـلیمانی فرمودند: «قاتل سلیمانی و آمر به قتل سلیمانی باید انتقامشان را پس بدهند؛ آن به جای خودش محفوظ است. اگرچه به گفته یک عزیزی، کفش پای سلیمانی هم بر سرِ قاتل او شرف دارد و سرِ قاتل او هم برود، فدیه کفش سلیمانی هم نمی‌شود؛ این هست امّا بالاخره غلطی کردند، بایســـتی انتقام پس بدهنـــد؛ هم آمر، هم قاتل بدانند که در هر زمان ممکن، هر وقت ممکن شد- ما دنبال وقت ممکن هستیم- باید انتقامشان را پس بدهند.»

ایشان همچنین در ۱۱ آبان ۱۴۰۱ نیـــز بر ایـــن موضع تأکیـــد کردند و فرمودند: «ما هرگز شـــهادت شـــهید سلیمانی را فراموش نخواهیم کرد؛ این را بدانند. حرفی زدیـــم در این مورد، پـــای آن حرف ایســـتاده‌ایم. در وقت خودش، ســـر جای خودش ان‌شاءالله انجام خواهد گرفت.»

فراموش نکرده‌ایم

طیف غرب‌گرا در داخل کشور (که متاسفانه سعی وافری نیز در تسلط بر دولت چهاردهم داشته و دارند) اتخاذ هر موضع صریحی را هدف هجمه‌های خود قـــرار داده و آن را مخل مســـیر دیپلماسی خیالی خود می‌داند، این در حالی است که رئیس‌جمهور جنایتکار آمریکا در طی ۴ ســـال اول ریاســـت جمهـــوری خـــود و همچنین در چند ماهی که از دور جدید سکانداری وی گذشته اســـت، تمام عقب‌نشینی‌ها و پالس‌های مثبتی را که از سوی دولت دوازدهم و چهاردهم ارسال شده بود را با پاسخ‌های گستاخانه‌تر روبه‌رو ساخت.

ترور شهید سلیمانی گوشه کوچکی از جنایات و رویکرد خصمانه‌ای بود که ترامپ در قبال ملت ایران اتخاذ کرده و به این واسطه از کوچک‌ترین اقدامی در جهـــت ضربه به کشـــورمان دریغ نکرده است.

کمپین فشار حداکثری ترامپ در دور اول ریاســـت جمهوری وی گرچه هیـــچ‌گاه به موفقیت نرســـید ولی در سایه سوءمدیریت مفرط طیف غربگرا در دولت دوم حسن روحانی، در سایه خوشبینی به غرب، کشور را در معرض فشارهای اقتصادی قرار داد.

ترامپ و دولت وی حتی در زمان همه‌گیری ویروس کرونا از هرگونه فشار بر کشورمان دریغ نکرده و وضعیت ویژه و اضطراری دوران همه‌گیری کرونا را نیز به دســـتاویزی برای فشار بر ملت ایران بدل کرد.

وی علاوه‌بر تمـــام خدعه‌گری‌ها، دشمنی‌ها و فشـــارها علیه ملت ایران در میان رؤسای‌جمهور آمریکا، دارای ویژگی‌های گســـتاخانه خاصی است کـــه وی را به پدیـــده‌ای ویژه تبدیل کرده است.

رئیس‌جمهور فعلی آمریکا جسارت خاصـــی را در توهین بـــه ملت ایران، قهرمانان و بـــزرگان ایران و همچنین جسارت لفظی و تهدید علیه کشورمان داشته است. وی حتی در طی هفته‌های گذشـــته، با گنده‌گویـــی و لاف‌زنی، کشـــورمان را به بمباران‌های گسترده تهدید کرد. لحن گستاخانه ترامپ بیش از هر چیز در ســـایه رویکرد ذلیلانه‌ای و پالس‌هـــای ضعفی اســـت که برخی از افراد، جریانات و رســـانه‌های مخل امنیـــت ملی آن را به خارج از کشـــور مخابره می‌کنند.

روابط بین‌الملل لوح سفید نیست

سیاهه بدعهدی‌های رؤسای‌جمهور آمریکا واقعیتی است که هر فرد منصفی را در اعتماد به این کشور دچار تردید جدی خواهد کرد ولی برخی از افرادی که خود را در حوزه سیاست خارجی و روابط بین‌الملل صاحب‌نظر می‌دانند، از اساسی‌ترین اصل تنظیم‌کننده سیاست خارجی چشم‌پوشـــی کرده و روابط و مسائل را بدون پیش‌فرض و سابقه قبلی و همچون لوح سفیدی فرض می‌کنند.

ســـؤال جدی که تمامی «حامیان مذاکره در شـــرایط فعلی» از جواب به آن طفره می‌روند این است که مبتنی بر کدام حسن نیت و کدام سابقه تاریخی به امـــکان توافقی عزتمندانه با آمریکا امیدوار هستید؟

چگونه می‌توان از تجربه سعدآباد و برجام درس نگرفت و خود را کارشناس و صاحب نظر در مســـائل بین‌المللی دانســـت؟ ترامپ ۲۰۲۵ چـــه تفاوتی با ترامپ ۲۰۱۶ داشـــته و چه نشـــانه مثبتی را در جهت امکان دیپلماســـی فراهم ساخته است؟ شاید تنها تفاوت ترامپ فعلی با دور پیشین خود، کابینه به شدت ضدایرانی‌تر و صهیونیستی‌تری اســـت کـــه او در دور جدید ریاســـت جمهوری خود تنظیم کرده است.

اینها ســـؤالاتی اســـت که حتی بسیاری از اندیشمندان و صاحب نظران برجسته روابط بین‌الملل همچون جان مرشـــایمر و فرید زکریا را نیز به تامل واداشته و ایران را در عدم اطمینان به آمریکا و به خصوص زمامداری ترامپ محق دانسته است.

قلدری ترامپـــی و بدعهدی‌های آمریکایی حتی موضوعی اســـت که به خصوص پس از فشارهای جدید ترامپ بر اوکراین، کانادا و اروپا، بسیاری را نیز در غرب نسبت به این موضوع حساس کرده و مجامـــع علمی را در آمریکای شمالی و اروپای غربی به واکاوی دلایل آن واداشته است.

در لوح سیاه شده و تاریخ مسائل میان ایران و آمریکا حتی کوچک‌ترین نقطه سفیدی از حسن‌نیت آمریکا در قبال اعتمادسازی و حسن‌نیت ایرانی نمی‌توان دید.

نگرانی شرم‌آور

شـــواهد فوق گرچه، کوچک‌ترین شـــکی را در بی‌نتیجه بودن هر پالس مثبتی در قبال آمریکا باقی نمی‌گذارد ولی حمله شـــرم‌آور طیف غرب‌گرا به کیهان، بیـــش از هرچیز فقدان غیرت این طیف را نسبت به منافع ملی، امنیت ملی و قدرت ملی ایران آشکار می‌سازد.

غیرتی کـــه در طـــول تاریخ راز جاودانگی ملت ایـــران و هویت ایران بوده و در پس هر شکســـت و ضعفی ایران را برای هزاران ســـال از نابودی نجات داده اســـت. غیرتی که امروز، از دل موشک‌های ایرانی، سلاح سربازان ایرانـــی، از زبـــان علاقه‌منـــدان ایران و در راس آن رهبـــر معظـــم انقـــلاب می‌خروشـــد و از ســـوی دیگر هدف حمله طیفی قرار می‌گیـــرد که بارها سادگی و ساده اندیشی خود را نسبت به سیاست خارجی و روابط بین‌الملل اثبات کرده‌اند.

بقیه در صفحه ۱۱

گفت و شنود

از ماست که بر ماست!

گفـــت: هیئت نظارت بر مطبوعات اعلام کرده که «در پی انتشـــار مطلبی خلاف مصالح ملی در شماره اخیر یکی از روزنامه‌ها که بازتاب منفی گسترده‌ای در داخل و خارج از کشـــور داشـــت، هیئت نظارت بر مطبوعات به این روزنامه تذکر کتبی داد»!

گفتم: اعلام نکرده که کـــدام روزنامه و کدام مطلب خلاف منافع ملی است؟!

گفت: اسم نبرده! ولی ظاهراً منظورش ستون طنز گفت‌وشنود روزنامه کیهان است که در آن بر ضرورت انتقام خون شهید سلیمانی از ترامپ تاکید شده بود!

گفتم: ترامپ یکسره ایران را تهدید می‌کند و غربگراها یکسره از مذاکره با قاتل شهید سلیمانی دَم می‌زنند و به جای مقابله، نسخه تسلیم می‌پیچند و... اینها خلاف امنیت ملی نیست؟! ولی تاکید بر انتقام از قاتل شهید سلیمانی آن‌هم در یک ستون طنز خلاف امنیت ملی است؟!

گفت: اصلاً همین تذکر هیئت نظارت هم پیام ضعف به آمریکاست و انگار بـــه ترامپ می‌گویند هرکاری می‌خواهی بکن! و خیالت راحت باشـــد که ما به هیچ‌کس اجازه نمی‌دهیم حتی به طنز هم علیه تو حرفی بزند و از خون شهید سلیمانی دفاع کند و...!

گفتم: چه عرض کنم؟! به قول مرحوم ملک‌الشعراء بهار؛
«از خویش بنالیم که جان سخن اینجاست .... از ماست که بر ماست»!

عراقچی:

جمهوری اسلامی ایران در دفاع از منافع و حاکمیت ملی خود قاطع و جدی خواهد بود

وزیر امـــور خارجـــه گفت: جمهوری اســـلامی ایران در عین پایبندی به مســـیر دیپلماسی و گفت وگو جهت رفع سوءتفاهم‌ها و حل اختلافات، خود را برای همه پیشامدهای محتمل یا ممکن آماده نگاه مـــی‌دارد و همان‌طور که در دیپلماسی و مذاکره جدیت دارد، در دفاع از منافع و حاکمیت ملی خود نیز قاطع و جدی خواهد بود.

در مراسم بزرگداشت نوروز ۱۴۰۴ که شامگاه شنبه ۱۶ فروردین به میزبانی ســـیدعباس عراقچی، وزیر امور خارجه برگزار شـــد، جمعـــی از وزرا و مقامات ارشد کشـــور از جمله وزیر نفت، وزیر راه و شهرسازی، امیر سرتیپ نصیرزاده وزیر دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح، سیمایی صراف وزیر علوم، تحقیقات و فناوری و رئیس سازمان انرژی اتمی و نیز جمعی از معاونین و مدیران وزارت امور خارجه نیز حضور داشتند.

ابتـــدا دراگو اشـــتامبوک ســـفیر جمهوری کرواســـی در تهران به عنوان شیخ‌السفرا فرارســـیدن بهار و نوروز را تبریک گفت و خواســـتار توجه همگان به پیام نـــوروز که همانا همبســـتگی انسانی، صلح و همزیستی مسالمت‌آمیز است شد.

در ادامـــه، وزیر امـــور خارجه در سخنانی ضمن تبریک عید نوروز و عید سعید فطر، و مرور تحولات سال ۱۴۰۳ به‌عنوان سالی پرحادثه و پرچالش برای ایران و منطقه، بر عزم جمهوری اسلامی ایران برای پیشبرد سیاست‌های اصولی و مسئولانه خود در سال ۱۴۰۴ تاکید کرد.

عراقچی با اشـــاره به فجایع انسانی ناشـــی از آتش‌افروزی و جنایات رژیم صهیونیســـتی در غزه، لبنان، و سوریه و نیز جمـــلات غیرقانونی آمریکا علیه یمن، بر ضرورت همبستگی و همکاری بین کشـــورها برای پایان‌دادن به درد و رنج مردم مظلوم فلســـطین و توقف تجاوزگری‌های رژیم اسرائیل علیه لبنان و سوریه تاکید کرد.

رئیـــس دســـتگاه دیپلماســـی با اشـــاره به رویکرد مســـئولانه و مدبرانه جمهوری اسلامی ایران در قبال تحولات بین‌المللی، تصریح کرد: پاسخ ایران به نامه رئیس‌جمهوری آمریکا متناسب با محتوا و لحن نامه وی داده شـــده و در عین حال فرصت استفاده از دیپلماسی نیز حفظ شـــده اســـت. اصولا مذاکره مســـتقیم با طرفی که مدام تهدید به توســـل به زور بر خلاف منشـــور ملل متحد می‌کند و مواضع متناقضی توسط مقام‌هـــای مختلف آن بیان می‌شـــود، بی‌معنا خواهد بـــود اما ما همچنان به دیپلماســـی پایبندیم و حاضر هستیم مسیر مذاکره غیرمستقیم را بیازماییم.

وی ضمن یـــادآوری ماهیت کاملا صلح‌آمیز برنامه هســـته‌ای ایران اظهار داشـــت: ایران قبـــلا در قالـــب برجام مجموعه تدابیر داوطلبانـــه‌ای را برای اطمینان‌بخشی در مورد ماهیت برنامه هسته‌ای خود اتخاذ نمود اما این آمریکا بود که به‌صـــورت یکجانبه از آن توافق خارج شد. اکنون ما با برخورداری از آن تجربه، حاضر هستیم بر اساس منطق اعتمادســـازی به ازای رفع تحریم‌های ظالمانه علیه ایران، گفت وگو در مورد برنامه هسته‌ای خود و رفعِ تحریم‌ها را پی بگیریم. عراقچی مؤکدا تصریح کرد: جمهوری اسلامی ایران در عین پایبندی به مسیر دیپلماسی و گفت وگو جهت رفع سوء تفاهم‌ها و حل اختلافات، خود را برای همه پیشـــامدهای محتمل یا ممکـــن آماده نگاه می‌دارد و همان‌طور که در دیپلماسی و مذاکره جدیت دارد، در دفاع از منافع و حاکمیت ملی خود نیز قاطع و جدی خواهد بود.

وزیر خارجه در پایان با اشـــاره به اصول سیاست خارجی ایران در ارتباط بـــا همســـایگان و دیگر نقـــاط جهان، ابراز امیدواری کرد که در ســـال جدید شاهد گسترش بیش از پیش روابط در حوزه‌های مختلف سیاسی، اقتصادی و فرهنگی باشیم. در این مراسم قطعاتی از موســـیقی مقامی و نواحی توســـط هنرمندان خراســـانی و کرد کشورمان اجرا شد.

خبر ویژه

روزنامه آمریکایی: محال است ترامپ در جنگ تجاری پیروز شود

روزنامه آمریکایی ضمن هشدار درباره پیامدهای خطرناک سیاست‌های ترامپ نوشت: شروع جنگ تجاری، آسان است اما متوقف کردن و پایان دادن به آن دشوار، و پیروزی در آن تقریباً محال است.

روزنامه کریستین ســـاینس مانیتور با اشاره به تعرفه ۱۰ تا ۵۰درصدی ترامپ علیه کشـــورهای مختلف نوشـــت: در اثر این دستور، بازارهای سهام ســـقوط کردند و شاخص S&P۵۰۰ آمریکا نزدیک به ۵درصد کاهش یافت و نسبت به اوج ۶۱۴۴ واحدی خود در ۱۹ فوریه، ۱۲درصد سقوط کرد. البته مرحله بعدی یعنی پاسخ کشورها، به ویژه شرکای تجاری بزرگ مانند چین و اتحادیه اروپا خطرناک‌تر اســـت. چراکه برخی از جنگ‌های تجاری گذشته با اقدامات متقابل تشدید شده‌اند. این همان چیزی است که در دهه ۱۹۳۰ رخ داد و ممکن است دوباره اتفاق بیفتد.

گزینه‌های کشورهای دیگر چیست؟ آنها می‌توانند تعرفه‌ها و سیاست‌هایی را کـــه تقاضا برای کالاهای آمریکایی را محدود می‌کند، حذف کنند. گزینه دیگر، مذاکره است، اما فرصت زیادی برای این کار ندارند. همچنین، ممکن اســـت هیچ اقدامی انجام ندهند و اجازه دهند اقتصادشان به تدریج خود را تطبیق دهد. یا اینکه با وضع تعرفه‌های متقابل بر کالاهای آمریکایی که وارد کشورشان می‌شود، واکنش نشان دهند. چین، ژاپن و اتحادیه اروپا نیز تهدید به اعمال چنین تعرفه‌هایی کرده‌اند.

ترامپ جنگ تجاری را با این ادعا شروع کرده که بقیه جهان با اعمال موانع ناعادلانه بر کالاهای آمریکایی، از ایالات‌متحده سوءاستفاده می‌کنند. ادعای او تا حدی درست است. پس از جنگ جهانی دوم، واشنگتن مشتاق بازسازی دموکراسی‌ها بود و برای تسریع این روند، توافق‌های تجاری سخاوتمندانه‌ای را به کشورهای مختلف ارائه داد. این موانع در طول دهه‌های بعد، با مذاکرات کشـــورهای مختلف برای کاهش موانع تجاری در دورهای مختلف مذاکرات تجاری، به طور چشمگیری کاهش یافته است.

با این حال، الگویی از عدم تعادل‌های تجاری مزمن و عظیم ایجاد شده است، به طوری که ایالات‌متحده به طور مداوم بسیار بیشتر از صادرات خود واردات دارد و سهم ایالات‌متحده از تولید جهانی در حال کاهش است. ترامپ، به جای مذاکره در مورد روابط تجاری، همان‌طور که رؤســـای‌جمهور پس از جنگ در گذشته انجام می‌دادند، برای اجبار به تغییر، رویکردی تهاجمی را در پیش گرفته است. بسیاری از کشورها، صادرات را به عنوان بخش کلیدی استراتژی‌های اقتصادی خود می‌بینند. و این مسئله پیچیده است، زیرا موانع تجاری اشـــکال مختلفی دارند. تعرفه‌ها نسبتاً ساده هستند، اما موانع تجاری غیرتعرفه‌ای این‌طور نیستند.

دولت آمریکا اعلام کرده که در محاســـبه تعرفه‌های اعمال‌شـــده، موانع غیرتعرفه‌ای را نیز لحاظ می‌کند. به جای ارائه برآوردهای دقیق از این موانع، از فرمولی مبتنی بر کسری تجاری دوجانبه با هر کشور استفاده کرده است. طبق ادعای کاخ ســـفید، موانع تجاری ویتنـــام معادل تعرفه‌ای ۹۰درصدی بر کالاهای آمریکایی اســـت، نه نرخ اســـمی کمتر از ۱۵درصد. از همین‌رو، ایالات‌متحده تعرفه‌ای متقابل برابر با حدود ۴۶درصد اعمال کرده است. برخی از کارشناسان آمریکایی صحت این محاسبات را زیر سؤال برده‌اند و قطعاً خود کشـــورها نیز در مذاکرات با واشنگتن با این برآوردها مخالفت خواهند کرد. این چالش‌ها نشـــان می‌دهند که پایان دادن به جنگ‌های تجاری، فرآیندی پیچیده و دشوار است.

برنده شـــدن در جنگ‌های تجاری تقریباً غیرممکن است چرا که چنین سیاست‌هایی باعث کاهش رقابت‌پذیری اقتصاد می‌شوند. تصور کنید که میان خریـــد یک خودروی برقی چینی به قیمـــت ۲۰,۰۰۰ دلار یا یک خودروی برقی آمریکایی با قیمت ۳۵,۰۰۰ دلار حق انتخاب دارید. کدام گزینه تأثیر بیشـــتری بر اقتصاد ایالات‌متحده خواهد داشـــت؟ بســـیاری از اقتصاددانان معتقدند که انتخاب خودروی برقی چینی منطقی‌تر است. دلیل این امر آن است که با کاهش هزینه‌ها، مصرف‌کنندگان آمریکایی می‌توانند پول بیشتری پس‌انداز کنند و آن را صرف خرید کالاهای داخلی کنند که رقابتی‌تر هستند. اقتصاددانان بر این باورند که افزایش هزینه‌ها تأثیر منفی بیشتری نسبت به حمایت از تولیدکنندگان داخلی دارد و از رونق اقتصادی جلوگیری می‌کند. وضع تعرفه‌های متقابل، بر کالاهای آمریکایی اثر می‌گذارد. این اقدامات منجر به کاهش فروش شرکت‌های بین‌المللی ایالات‌متحده می‌شود که در بازارهای جهانی رقابت‌پذیر هستند.

موفقیت ایران در دیپلماسی تجاری فشار حداکثری را دشوار کرده است

اندیشـــکده آمریکایی «مؤسسه خاورمیانه» اذعان کرد با توجه به تدابیر ایران در طول ســـال‌های اخیر برای دور زدن تحریم‌ها و گســـترش تعاملات تجاری، احیای فشـــار حداکثری بســـیار سخت‌تر و پیچیده‌تر از آن است که تصور می‌شود.

در گزارش تحلیلی انستیتو خاورمیانه آمده است: با توجه به تغییر موقعیت برخی از کشورهای منطقه در قبال ایران در سال‌های اخیر و روابط اقتصادی رو به رشد بین ایران و همسایگانش، بازگشت به «فشار حداکثری ۲»، تلاشی که بر تحمیل هزینه‌های عمدتاً اقتصادی بر ایران متمرکز باشد، ممکن است اجرای آن پیچیده‌تر از آن چیزی باشد که واشینگتن تصور می‌کند.

ایجاد یک مشـــارکت دیپلماتیک جدید با شـــرکای منطقه‌ای کلیدی از سراسر خاورمیانه که به دنبال پیشبرد سیاست هماهنگ‌تر ایالات متحده در مورد ایران هستند، ضرورت دارد. اما با توجه به روش دیپلماسی دولت ترامپ، که بیشتر با حرکت‌های غیرقابل پیش‌بینی مشخص می‌شود، یک گروه تماس دیپلماتیک ســـنتی و مجموعه‌ای از بحث‌های رسمی درباره نحوه هماهنگی در مورد سیاســـت ایران، کمتر محتمل به نظر می‌رسد. فرصتی برای ایالات متحده وجود دارد که مجموعه‌ای از گفت‌وگوهای منظم با شرکای منطقه‌ای داشته باشد؛ و تمرکز کلیدی چنین گفت‌وگوهای سطح بالایی باید ایجاد یک روش جدید با ایران باشد که تهران را به عقب‌نشینی از اقدامات بی‌ثبات‌کننده منطقه‌ای و جهانی از نگاه غرب و آمریکا وادار کند.

ژاپن می‌تواند نقش فعال‌تری در کمک به رفع تحریم‌ها توســـط ناوگان «ارواح» نفتی ایران که به ســـمت چین می‌روند، ایفا کند. علاوه بر این، هند و آذربایجان